

Brasser

De milde spot van de levensgenieter

1937 - 2001

De wat? De Yomiuri Shimbun? Waar hebben ze dat nu uitgevonden? Op de krantenredacties weerklonk hoon-gelach toen in 1980 de persagentschappen meldden dat de Vlaming Brasser in Japan was bekroond met de Yomiuri Shimbun. De lachers hadden echter ongelijk want achteraf bleek het om een heel prestigieuze cartoonprijs te gaan. Die Brasser later nog een tweede keer zou winnen.

Het tekenen zit de kleine Pol van jongsaf aan in het bloed.

De tekeningetjes worden later heuse boekjes met stripverhalen die Pol, in het café van zijn ouders, aan de klanten voorlegt. Aanvankelijk komt hij aan de kost als fotoretoucheur in een Anderlechtse drukkerij.

Maat tekenen is zijn tweede natuur. Hij komt in contact met de christelijke beweging waar hij als grafisch redacteur de opmaak en illustraties voor diverse ledenbladen verzorgt.

Ondertussen bleef zijn alter ego Brasser zijn eigen leven leiden. Als huistekenaar van 't Pallieterke etaleert hij in hoge mate de slogan van dat blad: een goed hart maar een slecht karakter. Pol zou geen vlieg kwaad doen maar voor zijn pen is niemand veilig. Niet dat de slachtoffers zich zorgen moeten maken want hoe raak zijn spotprenten soms ook zijn, kwetsen doen ze zelden of nooit. Iedereen respecteert Brasser want de spiegel die hij zijn medemensen voorhoudt, getuigt van een scherp observatievermogen.

De brede bekendheid komt er na een cartoonale in Heist, waar hij de publieksprijs krijgt. Er volgens nog tientallen andere

bekroningen. En volgen vele tentoonstellingen. In 't binnenland. En later ook in 't buitenland. Zijn humor is universeel. Een opmerkelijk eerbetoon krijgt hij begin van jaren negentig. De VRT verfilmt zijn cartoons. In een reeks korte sketches die 'Oei!' worden gedoopt.

Een van de mijlpalen in Brassers carrière is de dagelijkse 'Prik!' in Het Nieuwsblad. Met enkele collega's levert hij vijftienving jaar van 1975 tot 2000 alle dagen een nieuwsgebonden spotprent af. Volgens een haast heilig ritueel. In de late namiddag stapt hij naar hoofdredacteur Roger Schoemans met de vraag: 'wat is er zoal aan nieuws vandaag?...'

Daarop zet Pol zich aan het tekenen met een half dozijn ruwe schetsen als resultaat. De ideeën zijn vaak zo briljant dat het voor de eindredactie moeilijk kiezen is welke tekening nu uiteindelijk verder moet afgewerkt worden.

Ooit kregen de feestneuzen uit Humbeek van hun burens de spotnaam 'brassers'. Toen hij een pseudoniem moest vinden, was voor Pol De Valck de keuze snel gemaakt. 'Brasser' verwees naar de levensgenieter die hij was. Het bleef tevens een navelstreng met zijn geboortegrond die hij had verlaten toen hij na zijn huwelijk met Leona in Schepdaal ging wonen.

Pol lijdt de laatste jaren zwaar onder de ziekte die hem uiteindelijk fataal zal worden. Maar tot op de laatste dag blijft hij Vlaanderen bestoken met zijn milde spot. Samen met zijn collega en vriend Miel De Bolle, schraagt hij zelfs nog een nieuw televisieproject als huistekenaar van de regionale Vlaams-Brabantse Ring-TV.